

2020/2018(INL)

16.7.2020

ARVAMUS

Esitaja: kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon

Saaja: siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon

soovitustega komisjonile digiteenuste õigusakti ja siseturu toimimise
täiustamise kohta
(2020/2018(INL))

Arvamuse koostaja (*): Paul Tang

(Algatus – kodukorra artikkel 47)

(*): Kaasatud komisjonid – kodukorra artikkel 57

PA_INL

ETTEPANEKUD

Kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon palub vastutaval siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonil

- lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:
  1. rõhutab, et digiteenused ja nende aluseks olevad algoritmid peavad täielikult austama põhiõigusi, eelkõige eraelu puutumatust, isikuandmete kaitset, diskrimineerimiskeeldu ning väljendus- ja teabevabadust, samuti lapse õigusi, nagu on sätestatud aluslepingutes ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas; kutsub seetõttu komisjoni üles rakendama mittediskrimineerimiskohustust, algoritmide läbipaistvuse ja selgitatavuse kohustust, trahve selliste kohustuste jõustamiseks ning inimsekkumise võimalust, samuti muid vastavusmeetmeid, nagu järelevalve, hindamine, sõltumatud auditid ja konkreetset stressitesti nõuete täitmise toetamiseks ja tagamiseks; on veendunud, et põhiõigusi ja -vabadusi ohustada võivate algoritmide suhtes rangemaid eeskirju kohaldades tuleks järgida riskipõhist lähenemisviisi; rõhutab, et algoritmide läbipaistvuse ja selgitatavuse kontseptsiooni keskmeks peaks olema põhimõte, et kasutajale, eelkõige konkreetset lapsele suunatud teave esitatakse kokkuvõtlikul, läbipaistval, arusaadaval ja kergesti kättesaadaval kujul, kasutades selget ja lihtsat keelt;
  2. rõhutab, et digiteenuste kiire areng nõuab isikuandmete ja eraelu puutumatuse kaitseks ranget tulevikukindlat õigusraamistikku; märgib, et e-kaubanduse direktiiv pärineb 2000. aastast, pärast seda on aga andmekaitsekorda oluliselt ajakohastatud; tuletab seetõttu meelde, et digiteenuste õigusakti iga tulevane säte austab täielikult põhiõiguste laia raamistikku ning Euroopa eraelu puutumatuse ja andmekaitse korda; rõhutab sellega seoses, et kõik digiteenuste osutajad peavad täielikult järgima Euroopa Liidu andmekaitseõigust, s.o Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/679 (isikuandmete kaitse üldmäärus) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EÜ) 2002/58 (e-privatsuse direktiiv), mis on praegu läbivaatamisel, sõnavabadust ja mittediskrimineerimist ning tagama oma süsteemide ja teenuste turvalisuse ja ohutuse;
  3. rõhutab, kui oluline on rakendada andmete suhtes tõhusat otspunktkrüpteerimist, kuna see on hädavajalik usalduse ja turvalisuse tagamiseks internetis ning kuna see tulemuslikult takistab volitamata kolmandate isikute juurdepääsu; rõhutab, et digiteenuste õigusakt peaks tagama võrdsed võimalused, pakkudes õigusselgust õigusaktides sisalduvate mõistete ja määratluste osas ning kehtides kõigi liidus digiteenuseid osutavate asjakohaste osalejate suhtes, sõltumata sellest, kas nad asuvad liidus või liidust väljaspool; rõhutab, et digiteenuste õigusakt peaks olema tulevikukindel ja kohaldatav digitaalset ühtset turgu mõjutavate uute tehnoloogiate tekkimise suhtes; rõhutab, et digiteenuste õigusakt peaks säilitama õiguse kasutada digiteenuseid anonüümselt, kui teenuse laad või kehtivad õigusaktid ei nõua kasutaja või kliendi tuvastamist või autentimist;
  4. märgib, et kuna üksikisikute veebitegevused võimaldavad sügavamalt mõista nende isiksust ja nendega manipuleerida, rikub digiteenuste kasutajate tegevuse ja suhtlusega seotud isikuandmete üldine ja valimatu kogumine ebalproportsionaalselt õigust eraelu puutumatusele; kinnitab, et kasutajatel on digiteenuste kasutamisel õigus mitte olla

ulatusliku jälgimise all; rõhutab, et kommunikatsiooni metaandmeid käsitleva kohtupraktika kohaselt antakse ametiasutustele juurdepääs kasutaja abonendi- ja metaandmetele ainult selleks, et eelneva kohtuliku loaga uurida raskete kuritegude kahtluseluseid; on aga veendunud, et digiteenuste osutajad ei tohi andmeid säilitada õiguskaitse eesmärkidel, välja arvatud juhul, kui sõltumatu pädev asutus on andnud otsese korralduse üksikute kasutajate andmete sihipäraseks säilitamiseks kooskõlas liidu õigusega;

5. märgib, et teenuse registreerimisel kogutakse digiteenuste kaudu tarbetult isikuandmeid (nt sugu, mobiiltelefoni number, e-posti ja postiaadress), mis on sageli põhjustatud ühekordse sisselogimise võimaluse kasutamisest; palub komisjonil luua erasektori ühekordsete sisselogimissüsteemide alternatiivina avalik teenus; rõhutab, et seda teenust tuleks arendada nii, et identifitseeritavate sisselogimisandmete kogumine sisselogimisteenuse osutaja poolt on tehniliselt võimatu ja kogutavate andmete hulk on võimalikult väike; kutsub komisjoni üles kehtestama digiteenuste pakkujatele kohustuse pakkuda alati ka vaikimisi seatud käsitsi sisselogimise võimalust; soovib komisjonil avaliku teenusena luua ka digiteenuste kasutajate vanuse kontrollimise süsteemi, eelkõige selleks, et kaitsta alaealisi; rõhutab, et kumbagi avalikku teenust ei tohiks kasutada kasutajate saidiüleseks jälgimiseks või kaubanduslikel eesmärkidel; need peaksid olema turvalised, läbipaistvad ja üksnes kasutaja tuvastamiseks vajalikud andmed ning neid ei tohiks kohaldada muude digiteenuste suhtes kui need, mis nõuavad isiku tuvastamist, autentimist või vanuse kindlakstegemist; neid tuleks rakendada üksnes õiguspärasel eesmärgil ega tohiks mingil juhul kasutada üldise internetile juurdepääsu piiramiseks; rõhutab, et kui on vaja teatavat liiki ametlikku identimist väljaspool interneti, tuleb luua samaväärne turvaline veebipõhine e-identimise süsteem;
6. rõhutab, kui oluline on suurendada kasutajate mõjuvõimu oma põhiõiguste jõustamiseks veebis; kordab, et digiteenuste osutajad peavad austama oma kasutajate õigust andmete ülekandmisele ning seda võimaldama, nagu on sätestatud liidu õiguses; rõhutab raskusi, mis tekivad inimestel, kes soovivad jõustada oma isiklike andmekaitse ja eraelu puutumatusse seotud õigusi valitsevatel veebiplatvormidel, mis tegutsevad mitmel turul ja millel on palju tütarettevõtteid; nõuab seetõttu, et liikmesriigid ja digiteenuste osutajad kehtestaksid läbipaistvad, lihtsad, tõhusad, õiglased ja kiired kaebuste esitamise ja õiguskaitsemehhanismid, et võimaldada üksikisikutel kasutada ja jõustada oma isikuandmete kaitse üldmäärusest tulenevaid õigusi, samuti selleks, et kasutajatel oleks võimalik vaidlustada oma veebisisu eemaldamine; julgustab digiteenuste osutajaid looma kõigi oma põhiliste digiplatvormide jaoks ühtset kontaktpunkti, kust saaks kasutajate taotlused edastada õigele saajale; lisaks märgib, et kasutajaid tuleks alati sõnaselgelt teavitada sellest, kas nad suhtlevad inimese või masinaga;
7. märgib, et biomeetrilisi andmeid käsitatakse isikuandmete erikategooriana, mille suhtes kehtivad töötlemise erieeskirjad; märgib, et biomeetrilisi andmeid saab kasutada ja kasutatakse üha enam üksikisikute tuvastamiseks ja autentimiseks, sh mitmes tundlikus valdkonnas, nagu pangandus, ja oluliste teenuste puhul, nt tervishoid, mis (olenemata võimalikest eelistest, mis võivad konkreetselt tagada suurema autentsuse võrreldes tähtnumbriliste turvaelementide või PIN-koodidega, kui füüsiline kohalolek oluliste teenuste saamisel on raskendatud) toob kaasa

märkimisväärseid ohte eraelu puutumatussele ja andmekaitsele, eriti kui see toimub ilma andmesubjekti nõusolekuta, ning samuti võimaldab see identiteedipettust; palub seetõttu komisjonil lisada digiteenuste õigusakti digiteenuse osutajate kohustus salvestada biomeetrilised andmed ainult seadmele endale, välja arvatud juhul, kui salvestamine sisemisele andmekandjale on seadusega lubatud, anda digiteenuste kasutajatele alati alternatiiv teenuse toimimiseks vaikimisi seatud vajalike biomeetriliste andmete kasutamisel ning kohustus kliente biomeetriliste andmete kasutamise riskidest selgelt teavitada; rõhutab, et digiteenuse osutamisest ei tohi keelduda, kui üksikisik ei nõustu biomeetriliste andmete kasutamisega;

8. märgib võimalikku negatiivset mõju, mida võib avaldada isikustatud reklaam, eelkõige mikrosihitud ja käitumispõhine reklaam, mida teevad reklaamivahendajad ja reaalses pakkumisplatvormid, ning üksikisikute, eriti alaealiste, hindamine ilma nende nõusolekuta, kuna sekkutakse üksikisikute eraellu, esitades küsimusi seoses andmete kogumise ja kasutamisega nimetatud reklaami täpseks suunamiseks toodete või teenuste pakkumisel või hindade kehtestamisel, ning selle kohta, kuivõrd see häirib demokraatlike protsesside toimimist ning valimisi; on teadlik veebiplatvormide algatusest võtta kasutusele kaitsemeetmed, näiteks läbipaistvus ja kasutajate parem kontroll, samuti rohkem valikuid, nagu on sätestatud väärinfot käsitlevas tegevusjuhendis; kutsub seetõttu komisjoni üles kehtestama ranged piirangud isikuandmete kogumisel põhinevale suunatud reklaamile, alustades läbiva käitumispõhise reklaami keelu kehtestamisest, ilma et see kahjustaks väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjaid; tuletab meelde, et e-privatsuse direktiivi alusel on sihitud reklaami praegu lubatud teha vaid nõusoleku korral, vastasel juhul on see keelatud, ning kutsub komisjoni üles keelama diskrimineerivate tavade kasutamise teenuste või toodete pakkumisel;
9. täheldab, kuidas digiteenused toimivad koostöös reaalse maailmaga, näiteks transpordi ja majutuse valdkonnas; märgib, et kohalikud omavalitsused ja avalik sektor võivad saada kasu teatud tüüpi digiteenuste andmetest, et parandada näiteks oma linnaplaneerimispoliitikat; tuletab meelde, et isikuandmete kogumise, kasutamise ja edastamise suhtes, ka era- ja avaliku sektori vahel, kehtivad isikuandmete kaitse üldmääruse sätted; palub seetõttu komisjonil teha oma ettepanek selle kohta, et digiteenuste õigusakt ei oleks selle eesmärgiga vastuolus;
10. nõuab tihedamat koostööd digiteenuste regulatiivse järelevalve valdkonnas, palub seetõttu komisjonil luua digiteenuste õigusakti (DSA) ja digiteenuste kohaldamise järelevalvesüsteem riiklike ja Euroopa järelevalveasutuste koostöö ning iga-aastaste sõltumatute välisauditite kaudu, mis keskenduksid digiteenuste osutajate algoritmidele, sisepoliitikale ning sisekontrolli- ja tasakaalustusmehhanismide nõuetekohasele toimimisele, võttes nõuetekohaselt arvesse liidu õigust ja igas olukorras ka teenuste kasutajate põhiõigusi, võttes arvesse diskrimineerimiskeelu ning väljendus- ja teabevabaduse põhimõttelist tähtsust avatud ja demokraatlikus ühiskonnas ning teha ELi ametitele ja pädevatele riiklikele järelevalveasutustele ülesandeks teostada järelevalvet digiteenuste õigusakti rakendamise üle;
11. märgib murega, et liikmesriikide järelevalveasutused on surve all, arvestades isikuandmete kaitsega seotud ülesannete ja vastutuse suurenemist ning piisavate rahaliste vahendite ja inimressursside puudumist; palub, et komisjon kaaluks

võimalust kutsuda suured rahvusvahelised tehnoloogiaettevõtted eraldama järelevalveasutustele rahalisi vahendeid;

12. märgib, et digiteenustes kasutatakse täiustatud algoritme, et analüüsida või prognoosida kasutaja isiklike eelistusi, huve või käitumist, mida kasutatakse nende teenuste kasutajatele näidatava sisu levitamiseks ja järjestamiseks; rõhutab, et see, kuidas need algoritmid toimivad ja esitatud materjali järjestavad, ei ole kasutajale nähtav ja seda ei selgitata, mis võtab kasutajalt ära valikuvõimaluse ja kontrolli, võimaldab luua kajakambreid ja tekitab digiteenuste suhtes usaldamatust; kutsub komisjoni üles kohustama oma digiteenuste õigusakti ettepanekus digiteenuseid pakkuma võimalust näha veebisisu kureerimata järjekorras, suurendama kasutajate kontrolli selle üle, kuidas sisu nende jaoks järjestatakse, kaasa arvatud järjestamisvõimalused väljaspool nende tavalisi veebisisu tarbimise harjumusi ja võimalus täielikult loobuda igasugusest sisu kureerimisest; kutsub komisjoni üles töötama välja ka hoolsuskohustuse korra, mis muudab digiteenused vastutavaks ja aruandekohustuslikuks sisu hoolduse eest, mis tuleks määratleda üksikasjalikes valdkondlikes suunistes, ning tegema kohustuslikuks digiteenuste sisu kureerimise viisi läbipaistvaks muutmise;
13. rõhutab, et kooskõlas isikuandmete kaitse üldmäärusega kehtestatud võimalikult vähete andmete kogumise põhimõttega nõutakse digiteenuste õigusaktis, et digiteenuste vahendajad võimaldaksid oma teenuste nii ulatuslikku anonüümset kasutamist ja nende eest anonüümselt tasumist, kui see on tehniliselt võimalik ja seda ei piira konkreetset õigusaktid, sest sisuliselt ennetab anonüümsus loata avalikustamist, identiteedivargust ja muid võrgus kogutud isikuandmete kuritarvitamise vorme; leiab, et ainult juhul, kui kehtivad õigusaktid kohustavad ettevõtjaid edastama teavet oma isikusamasuse kohta, võidakse suurte kauplemiskohtade pakkujaid kohustada isikusamasust kontrollima, kuid muudel juhtudel tuleks säilitada digiteenuste anonüümse kasutamise õigus;
14. rõhutab, et veebikeskkonna ja muu maailma vahel on endiselt teatavaid erinevusi, näiteks seoses sellega, mis puudutab anonüümsust, juhtiva üksuse puudumist, jõudude tasakaalu ja tehnilisi võimalusi; rõhutab, et digiökosüsteemi olemuse tõttu saab ebaseaduslikku veebisisu kergesti levitada ja seega selle negatiivset mõju väga lühikese aja jooksul võimendada; märgib, et ebaseaduslik veebisisu võib õhnestada usaldust digiteenuste vastu ning sellel võivad olla tõsised ja pikaajalised tagajärjed üksikisikute turvalisusele ja põhiõigustele; peab oluliseks rõhutada, et seda, mida peetakse ebaseaduslikuks veebiväliseks sisuks, tuleks pidada ka ebaseaduslikuks veebisisuks;
15. on seisukohal, et seoses sellega peaksid kõik digiteenuste õigusaktis sisalduvad meetmed käsitlema ebaseaduslikku sisu ainult nii, nagu see on määratletud ELi õiguses ja riikide jurisdiktsioonis, ega tohiks sisaldada õiguslikult ebamääraseid ja määratlemata mõisteid, nagu „kahjulik sisu“, kuna sellise sisu sihtmärgiks võtmine võiks seada tõsisesse ohtu põhiõigused, eelkõige väljendusvabaduse;
16. rõhutab, et vastutus seaduse jõustamise, veebitoimingute ja -sisu seaduslikkuse üle otsustamise ja veebimajutusteenuse pakkujatele korralduse andmise eest eemaldada ebaseaduslik sisu või tõkestada juurdepääs sellele lasub sõltumatutel õigusasutustel;

rõhutab vajadust tagada, et sõltumatute pädevate ametiasutuste ametlikud otsused sisu eemaldamise või sellele juurdepääsu tõkestamise kohta oleksid täpsed, hästi põhjendatud ja austaksid põhiõigusi;

17. kutsub üles parandama koostööd sõltumatute pädevate ametiasutuste ja veebimajutusteenuse pakkujate vahel, et tagada kiire ja korrektne teabevoog, ebaseadusliku sisu nõuetekohane ja õigeaegne eemaldamine või sellele juurdepääsu tõkestamine, mille kohta sõltumatud pädevad asutused on korralduse andnud, ning tagada võimalike kuritegude edukas uurimine ja nende eest vastutusele võtmine;
18. kordab, et selleks, et pidada kinni õigusest tõhusale õiguskaitsevahendile, tuleks sisuteenuse pakkujatele teha kättesaadavaks võimalus pöörduda kohtusse; nõuab seetõttu tungivalt, et komisjon võtaks vastu läbipaistvate teavitamise ja meetmete mehhanismide eeskirjad, millega sätestatakse piisavad kaitsemeetmed ja võimalused tõhusateks õiguskaitsevahenditeks veebisisu eemaldamise vastu;
19. rõhutab sellega seoses, et väljendusvabaduse kaitsmiseks, õigusaktide vastuolude vältimiseks, põhjendamatu ja ebatõhusa asukohapõhise tõkestuse tõrjumiseks ning ühtlustatud digitaalse ühtse turu loomiseks ei nõutaks veebimajutusteenuse pakkujatelt ühes liikmesriigis kehtivate väljendusvabaduse piirangute kohaldamist teises liikmesriigis ega juurdepääsu eemaldamist või keelamist sellisele teabele, mis on nende asukohariigis seaduslik;
20. märgib sellest tulenevalt murega, et ebaseadusliku või kahjulikuks peetava infosisu vastast võitlust käsitlevad siseriiklikud õigusaktid on üha killustatumad; rõhutab seetõttu vajadust tugevdada liikmesriikide koostööd; rõhutab sellise dialoogi tähtsust, eelkõige seoses sellega, et eri riigid määratlevad ebaseaduslikku sisu erinevalt;
21. palub digiteenuse osutajatel, kes omal algatusel eemaldavad väidetavalt ebaseadusliku veebisisu, teha seda hoolsal, proportsionaalsel ja mittediskrimineerival viisil ning võtta igal juhul nõuetekohaselt arvesse kasutajate põhiõigusi ning eelkõige väljendus- ja teabevabaduse otsustavat tähtsust avatud ja demokraatlikus ühiskonnas, et vältida sellise sisu eemaldamist, mis ei ole ebaseaduslik; rõhutab sellega seoses, et veebipõhiste vahendajate jaoks tuleks kehtestada läbipaistvuskohustused, mis puudutavad sisu eemaldamise või sellele juurdepääsu tõkestamise otsuse tegemisel kohaldatavaid kriteeriume ning tehnoloogiat, mida kasutatakse vajalike kaitsemeetmete rakendamise ja mittediskrimineerimise tagamiseks ning tarbetute eemaldamiste või juurdepääsu tõkestamiste keelamiseks; palub digiteenuste osutajatel võtta lisaks ka vajalikud meetmed sotsiaalmeediarobotite üleslaaditud sisu tuvastamiseks ja märgistamiseks;
22. märgib sellega seoses, et automaatsed vahendid ei suuda praegu konkreetsetes kontekstis eristada ebaseaduslikku sisu seaduslikust sisust ja rõhutab, et iga selline vahend peab olema inimjärelvalve all ning selle ülesehitus ja toimimine peab olema täielikult läbipaistev; rõhutab, et automaatsete teadete läbivaatamine teenuseosutajate, nende töötajate või töövõtjate poolt probleemi ei lahenda, kuna erasektori töötajatel puudub avaliku sektori asutuste sõltumatus, kvalifikatsioon ja aruandekohustus; rõhutab seetõttu, et digiteenuste õigusaktis tuleks selgelt keelata veebimajutusteenuse pakkujate või muude tehniliste vahendajate kohustus kasutada sisu modereerimiseks

automaatseid vahendeid; nõuab selle asemel, et digiteenuse osutajad, kes soovivad omal algatusel piirata oma kasutajate teatavat õiguslikku sisu, uuriks veebist eemaldamise asemel võimalust seda sisu märgistada;

23. rõhutab, et ametiasutused ei peaks kehtestama digiteenuste osutajatele (sh eelmeetmete kaudu) õiguslikku ega faktilist üldist kohustust jälgida nende edastatavat või säilitatavat teavet, samuti mitte üldist kohustust aktiivselt otsida, modereerida või filtreerida ebaseaduslikule tegevusele viitavat sisu; on samuti veendunud, et digiteenuste osutajaid ei tohiks kohustada ebaseadusliku sisu üleslaadimist ennetama; teeb seetõttu ettepaneku, et kui see on tehniliselt teostatav, siis võib sõltumatute pädevate ametiasutuste piisavalt põhjendatud korralduste alusel ja sisu spetsiifilist konteksti täiel määral arvesse võttes nõuda digiteenuste osutajatelt, et nad otsiksid perioodiliselt konkreetset sisu, mille kohus on juba ebaseaduslikuks tunnistanud, tingimusel et sellise ettekirjutusega seotud teabe jälgimine ja otsimine piirdub teabega, mis edastab sõnumit, mille sisu ei erine olulisel määral sisust, mille alusel tuvastati õigusvastasus, ja mis sisaldab ettekirjutuses nimetatud elemente, mis kooskõlas Euroopa Kohtu 3. oktoobri 2019. aasta otsusega kohtuasjas C-18/18¹ on identsed või samaväärsed sellises ulatuses, mis ei nõuaks teenusepakkujalt selle veebisisu sõltumatut hindamist;
24. palub komisjonil kaaluda, kas tasuks kohustada veebimajutusteenuse pakkujat teavitama pädevat õiguskaitseasutust ebaseaduslikust sisust, mis kujutab endast rasket kuritegu, kohe kui ta on sellest teada saanud; kutsub komisjoni, liikmesriike ja veebimajutusteenuse pakkujaid üles looma läbipaistvaid teavitamismehhanisme, et kasutajad saaksid teavitada asjaomaseid asutusi võimalikust ebaseaduslikust sisust; nõuab lisaks, et liikmesriigid parandaksid juurdepääsu oma õigus- ja õiguskaitseüsteemidele ning tõhustaksid neid veebisisu ebaseaduslikkuse kindlakstegemise ja sisu veebist eemaldamise või sisule juurdepääsu tõkestamise käsitleva vaidluse lahendamise osas;
25. rõhutab, et selleks, et tugineda konstruktiivselt e-kaubanduse direktiivi eeskirjadele ning tagada õiguskindlus, peaksid kohaldatavad õigusaktid olema proportsionaalsed ja üldise hoolsuskohustuse kehtestamise asemel tuleks õigusaktides sõnastada digiteenuste osutajate konkreetsed kohustused; rõhutab, et teatavaid kohustusi saab täiendavalt täpsustada valdkondlike õigusaktidega; rõhutab, et digiteenuste osutajate õiguslik vastutuskord ei tohiks sõltuda sellistest ebamäärastest mõistetest nagu teenuseosutajate „aktiivne“ või „passiivne“ roll;
26. usub, et taristuteenuse osutajaid, makseteenuse pakkujaid ja teisi digiteenuse osutajatele teenuseid pakkuvaid ettevõtteid ei tohiks pidada vastutavaks sisu eest, mida kasutaja omal algatusel üles või alla laadib; on veendunud, et digiteenuste osutajad, kellel on kasutajaga otsene suhe ja kellel on võimalik eemaldada kasutaja veebisisu eri osi, tuleks vastutusele võtta üksnes juhul, kui nad ei suuda kiiresti vastata sõltumatute pädevate ametiasutuste piisavalt põhjendatud eemaldamiskorraldustele või kui nad on

---

¹ Euroopa Kohtu 3. oktoobri 2019. aasta otsus, *Eva Glawischnig-Piesczek vs. Facebook Ireland Limited*, kohtuasi C-18/18; ECLI EU:C:2019:821.

tegelikult teadlikud ebaseaduslikust veebisisust või tegevusest.

**TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA
NÕUANDVAS KOMISJONIS**

Vastuvõtmise kuupäev	16.7.2020
Lõpphääletuse tulemus	+: 40 -: 4 0: 23
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Magdalena Adamowicz, Konstantinos Arvanitis, Katarina Barley, Pietro Bartolo, Nicolas Bay, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareş Bogdan, Saskia Bricmont, Joachim Stanisław Brudziński, Jorge Buxadé Villalba, Damien Carême, Caterina Chinnici, Clare Daly, Marcel de Graaff, Lena Düpont, Laura Ferrara, Nicolaus Fest, Jean-Paul Garraud, Sylvie Guillaume, Andrzej Halicki, Balázs Hidvéghi, Evin Incir, Sophia in 't Veld, Patryk Jaki, Livia Járóka, Fabienne Keller, Peter Kofod, Moritz Körner, Juan Fernando López Aguilar, Nuno Melo, Roberta Metsola, Nadine Morano, Javier Moreno Sánchez, Maite Pagazaurtundúa, Nicola Procaccini, Emil Radev, Paulo Rangel, Terry Reintke, Diana Riba i Giner, Ralf Seekatz, Michal Šimečka, Martin Sonneborn, Sylwia Spurek, Tineke Strik, Ramona Strugariu, Annalisa Tardino, Tomas Tobé, Milan Uhrík, Tom Vandendriessche, Bettina Vollath, Jadwiga Wiśniewska, Elena Yoncheva, Javier Zarzalejos
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Abir Al-Sahlani, Bartosz Arłukowicz, Malin Björk, Delara Burkhardt, Gwendoline Delbos-Corfield, Nathalie Loiseau, Erik Marquardt, Sira Rego, Domènec Ruiz Devesa, Paul Tang, Hilde Vautmans, Tomáš Zdechovský
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 209 lg 7)	Sven Mikser

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

40	+
PPE	Bartosz Arlukowicz
S&D	Katarina Barley, Pietro Bartolo, Delara Burkhardt, Caterina Chinnici, Sylvie Guillaume, Evin Incir, Juan Fernando López Aguilar, Sven Mikser, Javier Moreno Sánchez, Domènec Ruiz Devesa, Sylwia Spurek, Paul Tang, Bettina Vollath, Elena Yoncheva
Renew	Abir Al-Sahlani, Sophia in 't Veld, Moritz Körner, Maite Pagazaurtundúa, Michal Šimečka, Ramona Strugariu, Hilde Vautmans
ID	Nicolaus Fest, Peter Kofod, Annalisa Tardino, Tom Vandendriessche
Verts/ALE	Saskia Bricmont, Damien Carême, Gwendoline Delbos-Corfield, Erik Marquardt, Terry Reintke, Diana Riba i Giner, Tineke Strik
GUE/NGL	Konstantinos Arvanitis, Malin Björk, Clare Daly, Sira Rego
NI	Laura Ferrara, Martin Sonneborn, Milan Uhrík

4	-
PPE	Javier Zarzalejos
ID	Nicolas Bay, Jean-Paul Garraud, Marcel de Graaff

23	0
PPE	Magdalena Adamowicz, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareș Bogdan, Lena Düpont, Andrzej Halicki, Balázs Hidvéghi, Livia Járóka, Nuno Melo, Roberta Metsola, Nadine Morano, Emil Radev, Paulo Rangel, Ralf Seekatz, Tomas Tobé, Tomáš Zdechovský
Renew	Fabienne Keller, Nathalie Loiseau
ECR	Joachim Stanisław Brudziński, Jorge Buxadé Villalba, Patryk Jaki, Nicola Procaccini, Jadwiga Wiśniewska

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu